

Sygn. akt II K 535/18

PR Ds 706.2018

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2018r. sprawy:

1. **G.**, s. K. i J. z d. Z., ur. dnia (...) w K.

2. **P. K.**, s. E. i K. z d. M., ur. dnia (...) w S.

oskarżonych o to, że:

- w dniu 8 maja 2018r. w Ś., na parkingu Terminala Promowego przy ul. (...), w toalecie, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzedniej natychmiastowej groźbie użycia przemocy, doprowadzili Z. L. do stanu bezbronności, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia zegarek marki B. C. o wartości 150 złotych, portfel, wewnątrz którego znajdował się dowód osobisty, karta bankomatowa Banku (...) S.A. pieniądze w kwocie 30 złotych, czym działali na szkodę Z. L. i spowodowali szkodę o łącznej wartości 180 złotych,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 283 k.k.

I. oskarżonych G. P. i P. R. uznaje za winnych dokonania zarzucanego im czynu, tj. występku z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 283 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 283 k.k. wymierza im kary po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności zalicza okresy ich zatrzymania od dnia 8 maja 2018r. godz. 02.30 do dnia 9 maja 2018r. godz. 10.35 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i kary te wobec obu oskarżonych uznaje za wykonane w zakresie dwóch dni,

III. zasądza od oskarżonych koszty postępowania w 1/2 części i w częściach ich dotyczących oraz wymierza im opłaty w kwocie po 120 zł.

Sygn. akt II K 535/18

UZASADNIENIE

G. P., P. R. i K. M. spożywali w dniu 8 maja 2018r. w godzinach wieczornych alkohol w okolicach terminala promowego w Ś.. Wówczas Z. L. będący osobą bezdomną, mieszkającą na tym terenie około godz. 01 00 wszedł do publicznej

toalety. Przebywał tam chwilę, po czym opuścił budynek i wyszedł na zewnątrz. Kiedy szedł w pewnym momencie zorientował się, że ktoś go goni. Gdy odwrócił się podbiegli do niego G. P., P. R. i K. M.. G. P. i P. R. słyszeli, że na terminalu poszukiwane są kluczyki i stwierdzili, że może je mieć Z. L.. G. P. chwycił za rękę Z. L. i zaprowadził go do toalety. Tam G. P. i P. R. grożąc pobiciem zażądali od Z. L. kluczyków. W toalecie G. P. przeszukał plecak pokrzywdzonego, nakazał mu opróżnić kieszenie i zabrał jego portfel, kazał też oddać zegarek. W pewnym momencie Z. L. wykorzystując nieuważę sprawców, wybiegł z toalety i z terminala promowego wezwał Policję. Na miejscu zdarzenia w koszu na śmieci funkcjonariusze odnaleźli dowód osobisty, a pozostałe przedmioty zostały ujawnione przy K. M., który w czasie przeszukiwania pokrzywdzonego był w pomieszczeniu obok, a któremu to portfel i zegarek przekazał G. P.. Z. L. w wyniku zdarzenia nie odniósł żadnych obrażeń.

Dowód:

- zeznania świadka Z. L. k. 4 - 5 akt,
- zeznania świadka K. W. k. 10- 11 akt,
- zeznania świadka T. R. k. 21-22 akt,
- zeznania świadka K. M. k. 55-56 akt,
- protokół oględzin rzeczy k. 8 akt,
- pokwitowanie odbioru k. 9 akt,
- protokół zatrzymania k. 13-14, 15-16 akt,
- protokół badania trzeźwości k. 17 akt,
- protokół zatrzymania rzeczy k. 18-20 akt,
- wyjaśnienia oskarżonego G. P. k. 28-29 akt,
- wyjaśnienia oskarżonego P. R. k. 32-33 akt,

W toku postępowania zarzucono G. P. i P. R. to, że w dniu 8 maja 2018r. w Ś., na parkingu Terminala Promowego przy ul. (...), w toalecie, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzedniej natychmiastowej groźbie użycia przemocy, doprowadzili Z. L. do stanu bezbronności, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia zegarek marki B. C. o wartości 150 złotych, portfel, wewnątrz którego znajdował się dowód osobisty, karta bankomatowa Banku (...) S.A. pieniądze w kwocie 30 złotych, czym działali na szkodę Z. L. i spowodowali szkodę o łącznej wartości 180 złotych, tj. czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 283 k.k.

G. P. przyznał się do zarzuczonego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że wspólnie z P. R. myśleli, że Z. L. może mieć klucze poszukiwane przez osoby trzecie na terminalu, że przeszukali go w celu ujawnienia kluczy, że nie pamięta kto zabrał mężczyźnie zegarek i portfel, bo był mocno nietrzeźwy.

Zaś **P. R.** wyjaśnił podobnie co do przyczyn zatrzymania pokrzywdzonego, z tą różnicą, że wskazał, że agresywni wobec pokrzywdzonego byli tylko on i G. P. oraz, że to G. P. przeszukał plecak pokrzywdzonego i nakazał mu opróżnić kieszenie, że to G. P. zabrał portfel pokrzywdzonego i zegarek, że nie wie czy G. P. przekazał następnie portfel i zegarek K. M..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego G. P. 49-51 akt,

- wyjaśnienia oskarżonego P. R. k. 32- 33 akt,

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych są wiarygodne, zaś w kwestii udziału w zajściu G. P. może z uwagi na stan nietrzeźwości pełnego przebiegu zajścia nie pamiętać lub też umniejsza swoją winę zasłaniając się niepamięcią. Wyjaśnienia te są spójne z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego, który jednego ze sprawców opisywał jako bardziej agresywnego.

Z zeznań świadka Z. L. (k. 4-5 akt) wynika, że w dniu zdarzenia dwóch mężczyzn żądało kluczyków, a następnie, że groźbą zmusili go do wydania rzeczy. Zeznania pokrzywdzonego są spójne z wyjaśnieniami P. R., wskazują na to, że jeden ze sprawców był bardziej agresywny (w okularach). Zeznania te korelują z zeznaniami zdaniem Sądu wiarygodnymi – funkcjonariusza Straży Granicznej i Policji (K. W. k. 10- 11 akt i T. R. k. 21-22 akt). Świadkowie ci znają przebieg zajścia z relacji pokrzywdzonego i te relacje są spójne. Świadkowie nie mają interesu w złożeniu zeznań o określonej treści. Zaś oceniając obiektywnym świadka Z. L. wskazać trzeba, że mimo, że bez żadnych powodów został on napadnięty, to nie wypowiadał negatywnych określeń o sprawcach, zdał jedynie relację z zajścia.

Sąd ocenia jako wiarygodne także zeznania K. M., w szczególności biorąc pod uwagę wyjaśnienia P. R., który bardziej zajście pamiętał i jego udział w ostatniej fazie zdarzenia, kiedy to już doszło do rozboju wykluczył.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj.: protokół oględzin rzeczy k. 8 akt, pokwitowanie odbioru k. 9 akt, protokół zatrzymania k. 13-14, 15-16 akt, protokół badania trzeźwości k. 17 akt, protokół zatrzymania rzeczy k. 18-20 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem.

Oskarżony **G. P.** jest mieszkańcem Ś.. Ma wykształcenie zawodowe. Jest żonaty, ma dwoje dzieci w wieku 2 i 3 lat, ma je na utrzymaniu. Z zawodu jest ślusarzem. Utrzymuje się z prac dorywczych na budowie, z których osiąga około 2.500 zł miesięcznie. Był dotąd karany wielokrotnie. Oskarżony jest zdrowy, nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 28, 49-51akt,

- dane o karalności k. 38-40 akt,

- odpisy wyroków k. 53-54 akt,

- dane osobopoznawcze k. 58 akt,

Oskarżony **P. R.** jest mieszkańcem Ś.. Ma wykształcenie zawodowe. Jest kawalerem, ma dwoje dzieci, ma je na utrzymaniu. Z zawodu jest mechanikiem. Pracuje na terenie Niemiec jako stajenny, osiąga około 5.000 zł miesięcznie. Był dotąd karany wielokrotnie. Oskarżony jest zdrowy, nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 32-33, 43-45 akt,

- dane o karalności k. 35-36 akt,

- dane osobopoznawcze k. 59 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu oskarżeni dopuścili się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżeni są zdolni do przypisania im winy, Sąd uznał, że dopuścili się oni zarzuczonego im aktem oskarżenia czynu

W znamionach czynu z art. 280§1 k.k. mieszczą się znamiona występku z art. 278§1 k.k. - „kto kradnie”. Dla rozboju charakterystycznym jest to, że zamach na człowieka jest środkiem do realizacji celu głównego, jaki jest zabór rzeczy (wyrok SN z 22.08.1975r. ,V KR 120/75OSNKW 1975, Nr 12, poz. 163). Dobro główne chronione przez przepis to dobra majątkowe, dobro uboczne to nietykalność cielesna, zdrowie, wolność. W celu zaboru rzeczy działali oskarżeni, ażeby zaboru dokonać zastosowali wobec pokrzywdzonego groźbę pobicia.

Podmiotem przestępstwa rozboju jest każda osoba zdolna do odpowiedzialności karnej (przestępstwo powszechne). Strona podmiotowa obejmuje znamiona kradzieży i środki służące do jej popełnienia: m.in. przemoc wobec osoby. Z uwagi na to, że zamach na osobę ma umożliwić sprawcy rozboju zabór rzeczy, rozbój ma dwa przedmioty wykonawcze. Pierwszy z nich to osoba, drugi – rzecz, którą należy rozumieć jak przy kradzieży, a więc też i pieniądze.. Oskarżeni grozili popełnieniem przestępstwa i tak oddziaływali na wolę pokrzywdzonego. Rozbój może być popełniony tylko z winy umyślnej i jest przestępstwem kierunkowym, sprawca działał z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni z takim zamiarem działali.

Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy wskazać należy, że swoim zachowaniem skarżeni wyczerpali znamiona występku rozboju. Biorąc jednak pod uwagę, że nie stosowali oni przemocy fizycznej, a groźbę, oddziaływali tylko na psychikę pokrzywdzonego, zabrali rzeczy o małej wartości, w większości odzyskane, zasadnym było zakwalifikować czyn jako przypadek mniejszej wagi.

W przedmiotowej sprawie Sąd na korzyść oskarżonych przemawia to, że nie doszło do żadnych uszkodzeń ciała pokrzywdzonego, że rozbój został dokonany przy użyciu groźby oraz, że rzeczy zostały w większości odzyskane.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonych o przemawia to, że działali we dwóch, co stanowiło przewagę nad pokrzywdzonym i, że byli dotąd karani.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec oskarżonych kary bezwzględne pozbawienia wolności w wymiarze po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżeni będąc uprzednio karani na kary pozbawienia wolności nie mogą już korzystać z warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wymiar kar zaś Sąd ukształtował stosownie do czynów, biorąc pod uwagę zasady prewencji indywidualnej i ogólnej, tak ażeby wpłynąć na oskarżonych żeby w przyszłości takich czynów nie popełniali. Kara ma za zadanie sprawcę wychować.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności Sąd zaliczył okresy ich zatrzymania od dnia 8 maja 2018r. godz. 02.30 do dnia 9 maja 2018r. godz. 10.35 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i kary te wobec obu oskarżonych uznał za wykonane w zakresie dwóch dni.

Nadto Sąd zasądził od oskarżonych koszty postępowania w części ich dotyczących oraz wymierzył im opłatę w kwocie po 120 zł. Zdaniem Sądu oskarżeni koszty i opłaty ponieść mogą.